

Olot nomena el poeta Joan Teixidor fill il·lustre

El crític Sam Abrams, va definir l'artista com la persona que va marcar les pautes de la literatura catalana moderna

Moment en què l'alcalde descobreix el retrat del poeta olotí, Joan Teixidor, a la sala de plens.

OLOT | XAVIER VALERI

"En un moment determinat dels anys 30, és el senyor Teixidor qui inspira els seus amics Bartomeu Rosselló Porcel, Salvador Espriu i Joan Vinyoli ". D'aquesta manera el nord-americà Sam Abrams (crític literari i filòleg català) va arribar al punt àlgid de la reivindicació de la figura de Joan Teixidor (Olot 1913-Barcelona 1992). Ho va fer a l'acte de nomenament de fill il·lustre de la ciutat

d'Olot, a la sala de plens a les 18 hores. Va defensar Teixidor com l'element clau de la modernització de la literatura i de l'art catalans, sobretot, des que va fundar l'editorial Destino.

El filòleg va indicar que "Teixidor va marcar pautes en la poesia catalana moderna -va afegir-, i algun dia tot això s'haurà d'estudiar a fons". Va precisar: "Era ell [aquest prodigi de persona] que anava molt a l'avançada i van ser els altres que van seguir les seves pautes". Va indicar que marqués o no les conductes poètiques, l'obra del poeta olotí és abans de la ?guer?ra de referència i després de mestratge.

Sam Abrams va repartir la descripció del fill il·lustre d'Olot en els aspectes de persona, poeta, crític literari i d'art i editor. En l'apartat de crític va explicar que ara estem molt acostumats a llegir Joan Salvat Papasseït (1894-1924). "Sabem que és un gran poeta", va dir en referència al poeta autodidacte, introductor de l'avantguarda i mort de tuberculosi als 30 anys. Com és lògic la seva obra, fins anys després de la seva mort, va ser poc coneguda. "Doncs -va dir ?Abrams-, el primer copet a l'esquena que va rebre de veritat el senyor Joan Salvat Papasseït va ser un assaig escrit per Joan Teixidor ?l'any 1934". Llavors va començar la recepció moderna de l'autor del Poema de la rosa als llavis.

Va indicar que el Teixidor crític literari estava obsedit a formar un cànon. És a dir, "volia -va dir- que la tradició vingués del passat, entrés al present i es projectés de cara al futur". Així, Teixidor va ser una de les primeres persones que es va atrevir a fer una antologia de la poesia catalana moderna en una data tan especial com el 1936. Va recordar Teixidor com la primera persona que després de la Guerra Civil va parlar de la necessitat de la represa de la figuració realista en poesia al 1948, quan normalment els historiadors marquen el retorn de la figuració realista l'any 1959 (després de la mort de Carles Riba).

Segons va exposar, en tant que crític d'art va ser una persona de referència que va explicar la importància de l'art com a element de la nostra cultura. Va posar com a exemple que en l'exposició Joan Teixidor (1912-1992) : No visqueu més en fragments feta al Museu d'Història de Catalunya a Barcelona la gent es sorprenia que al 1960 fos ja un defensor d'Antoni Tàpies (1923-2012). Entre el 13 de setembre i el 24 de novembre hi van passar 5.500 persones. La mostra es podrà veure al Museu de la Garrotxa d'Olot del 24 de gener al 30 de maig del 2014. També va recordar-lo com a autor del primer llibre que va reivindicar la figura de Joan Miro (1893-1983) com a escultor.

Abrams va descobrir el treball del distingit com a urbanista. "Al llarg dels anys seixanta i setanta, va escriure més de 170 articles sobre la temàtica de la ciutat moderna". Va explicar que en moltes de les discussions transcendentals sobre l'urbanisme a Barcelona en el rerafons hi havien les opinions de Joan Teixidor.

El va definir com un viatger infatigable. "Proposa des de les seves cròniques de viatges -va dir- una nova manera d'escriure que evita la descripció de la neguitosa manera de viatjar dels turistes". Teixidor defensava el viatge

com a sistema de coneixement.

Un altre paper que va reivindicar de l'homenatjat va ser el defensor de la llengua i de la cultura catalanes. "Hi ha gent que no ho creu -va exclamar- jo ho puc demostrar". I ho va fer, segons ell, Teixidor es va negar a publicar en català en el temps de la clandestinitat, perquè considerava que fer-ho en males condicions era un ?menyspreu a la llengua. El va definir com una persona que va ajudar a combatre el franquisme i la cultura retrògrada que representava. "Només cal revisar els números de la revista Destino per reviure aquest fet", va exposar com a indicador pels que "no ho acaben de veure". Del localisme d'Olot i Barcelona en la seva obra, va dir "ell ajuda a posar dues ciutats en el mapa". No a la carta de carreteres, sinó al mapa literari, que exposa l'existència real d'una ciutat com un lloc de convivència.

En tant que elogi de ciutat, ?Abrams va tancar l'exposició recitant poemes escrits des d'Olot i pensant en Olot i "projectant Olot més enllà dels límits de Catalunya, d'Espanya o d'Europa". Els assistents van escoltar de la veu d'Abrams: Què hi ha a la neu?, La petita ciutat que encara m'acompanya, Fluvià, La casa i El dia dels morts en un any de guerra.

Josep Maria Corominas va cloure els parlaments: "Jo crec que com a ciutat avui ens hi sentim representats en molts dels valors que ell, en tant que representant de la cultura en majúscules, personifica".

Al final, dues nétes del poeta van descobrir el retrat de Xavier Carbonell que va quedar a la galeria d'olotins il·lustres del plenari.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2013/12/01/olot-nomena-poeta-joan-teixidor/646038.html?utm_source=rss